

De la preșcolar la școlar ...

„Copilul este aiudoma albinei care adună nectarul pentru a face miere.

Copilul preface totul în miere.”

Antoine de Saint-Exupéry

Totul începe de la o sămânță. La fel ca și în parabola semănătorului, totul începe de la o sămânță. Depinde foarte mult de locul în care are loc acea sămânță...

„Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa, și când semăna el, o parte a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o. Altă parte a căzut în loc pietros, și dacă a răsărit s-a uscat, pentru că nu avea umezeală. Altă parte a căzut în mijlocul spinilor și spinii, crescând deodată cu ea, au înăbușit-o, iar altă parte a căzut în pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit...” (Evanghelistul Luca)

Dincolo de a face o pledoarie teologică în susținerea ideii că „locul” influențează ciclul de viață al unui organism viu, trebuie de evidențiat faptul că în acest text se regăsește și o altă expresie interesantă: „a căzut”. Acest verb, scris la timpul perfect compus, duce la ideea că „semănătorul”, în munca sa titanică poate a greșit, neîngrijindu-se ca toată sămânța să cadă în „pământul cel bun”. Astfel se ajunge la ceva ce teologii s-ar feri să spună și anume : „creatorul este vinovat...”

Departa de a face asemenea afirmații blasfemice, am urmărit prin extrapolare, situația reală a fiecărui mare creator de suflete și caractere – **educatorul**. Acest mare preot care se aduce pe sine jertfă la altarul numit „catedră” este responsabil de tot ceea ce îi trece prin mână. El prinde în stânga sa un iepuraș fricos, și folosindu-și virtuozitatea, eliberează cu dreapta un cățel viteaz. Ia în mână o buburuză timidă și eliberează o gingașă libelulă.

Ce poate face posibilă o asemenea transformare? Mult sacrificiu, multă muncă, dăruire, comunicare, înțelegere, încredere, iubire și putem adăuga o întreagă listă în care fiecare își scrijelește tot ceea ce a putut face și tot ce nu a putut face pentru „crearea” unui om.

De la preșcolar la primar...

Este evident că orice trecere de la un nivel la altul consumă în mai mică sau în mai mare măsură fondul psihic al unei persoane. În mod identic suferă toate organismele vii. Însă toate aceste organisme, indiferent de natura lor, au o capacitate deosebită: cea de adaptare. Această capacitate ar trebuie să fie în vizorul cadrelor didactice în perioada tranzițiilor școlare. Vulnerabilitatea extremă este punctul cel mai slab în această situație, de aceea atenția cu care se manipulează fiecare caz în parte trebuie să fie dublată. Toată ființele au capacitatea de a se acomoda. Însă ca un exemplu, se poate

aminti situația drastică a unor animale sălbatice, care s-au acomodat într-atât de mult cu oamenii, încât nu mai mergeau la vânătoare, ci așteptau să primească hrană. Acest exemplu, prin extrapolare, arată fragilitatea unei tranziții, a unei schimbări majore.

Trebuie amintit faptul că ciclurile de învățământ coincid cu ciclurile de dezvoltare a copilului. Așadar în perioada 6-7 ani, se observă următoarele caracteristici:

- dezvoltarea fizică:

- are loc o încetinire a creșterii
- dentiția provizorie este înlocuită cu dentiția permanentă
- apare osificarea mai intensă la nivelul toracelui, claviculei și coloanei vertebrale
- se dezvoltă forța musculară, paralel cu dezvoltarea îndemânării (copilul învață să scrie)
- se dezvoltă autocontrolul, poate învăța orice sport: mersul pe bicicletă, înot, patinaj, fotbal, etc.

- dezvoltarea cognitivă:

- își însușește un mare volum de cunoștințe, dezvoltându-și noi modalități de înțelegere
- se dezvoltă calități ale cunoașterii : observarea atentă, atenția, exprimarea în mod logic a ideilor, imaginația.
- deprinde scris-cititul
- începe să clasifice, să includă obiectele după anumite însușiri esențiale în categorii și clase
- folosește cuvinte de legătură : "ca", "pentru că", "deoarece".

- dezvoltarea psiho-socială:

- instabilitate emoțională - se structurează trebuințele, interesele și atitudinile
- are loc dezvoltarea interrelațiilor sociale și valorificarea noilor experiențe de viață (apariția prietenilor, se reduce dependența de părinți și devin mai interesați de colegi și prieteni)
- înțelege și resimte tot ce se întâmplă în familie, conflicte, certuri, despărțiri.

Așadar pentru orice copil această trecere ar trebui să pară ceva normal și firesc.

Totul pornește de la o sămânță. Sămânța se adaptează oricărui loc și crește. Întrebarea este câte semințe dau rod bun? Și dacă cumva sămânța are tăciune, este vina sămănătorului?

Prof.înv.primar Tanța DRĂGHICI

Școala Gimnazială "Constantin Găvenea" Tulcea

